

עלון קבוץ העונן

בִּזְמָלֵן

טמ 160 (17)

ערבע פמץ תשכ"ט

רַעֲנָן לְאַמִּתָּה

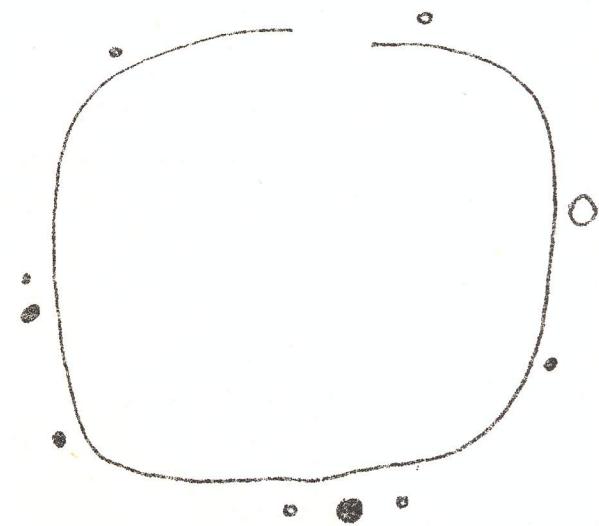
מִבְּלִי לְחֵוֹת אֶתְּנָהָרָג בְּרִיחָיו,
דָּאַנְּסָ שְׁלָקָהָרָג בְּאַמְּתָה נַלְּגָהָהָרָג -
אַלְּגָה.

שִׁיר הַאִידָּה; אַלְּהָרָג אַמְּתָה לְדָה;
הַלְּדוֹת חָרָג - בְּפָאָה.

עַל דָּבָר תְּנוּקָה בְּהַכְּרִי הָרָג
וְלַעֲזָר הַתְּפִלָּה, הַעֲלָה,
הַלְּפָ�ן בְּלִי נְפָ�ן לְהַעֲלָה,
הַזָּד עֲרָךְ

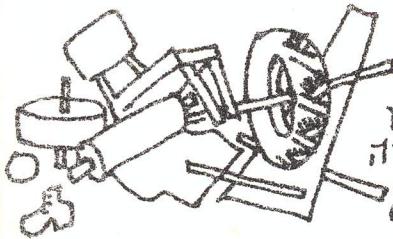
כָּעַד רַדְבָּאָה עַל דָּה
אַלְּהָה אֶל הַפְּנִים
וְלַעֲמִינָה עֲרָה וְדָלָה.

הָרָג אַלְּגָה
לְכָה-וְלְכָה בְּחָמָה הַקִּיבָּה.

הוּאָהָם

אל הַקְּנֹן - וְבַזְבּוֹן
אֲפִידָה - וְהַפְּלָדָה

החברים הוותיקים זוכרים עדין את סייברטם החזון, אותו אוסטרי שבא להדריך אותו ערבדי המפעלי בעבודות גומי בימים שעברו. תואם אמר פעם למוחלט המפעלי: אדווי, לו חישלי היחסים המתגלגים בחצר שלכם חיתמי איש עשיר... סייברטם היקח חזקן לא יכול היה להזכיר כי במקש זבול (וגם לא כל כך גדול) חייב וסביר כי "יתגלגלו" דברים טבליים שם יהיו אבודדים לוגדרי.

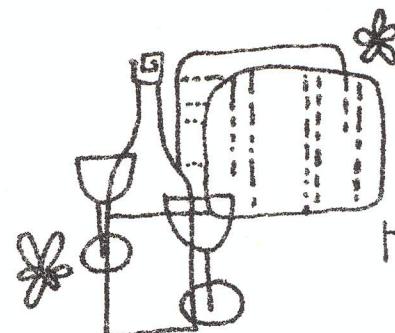
אנתנו מאידייל לא אהבים, כי מרכז המשק, הגזברן, החצרן ובגלאי תפקיים אחרים אמרו לנו מה ואיך לעשות על פנת לא לבזבז, ובכל זאת יאנט דזאים שטרגיזים את כל אחד מאנתנו כאשר אבו דזאים כיitz השבי מבזבז, "זרום וטחית" ומפרקיר רכושנו הטעות. מרגיז לראות חבר רוחץ פה אשפה קטן בבדן מימי"ז.

מרגיז לראות ביריות בזעריטם, טהן ללא צורך, כאשר אצל בחדר עקב ירידת הפתח, קש לקדרו, עתוון.

מרגיז לטמו על שורה של גנייבות ציוד יקר טסום שהופקר בשודות ובחזרה. מרגיז לראות רכוש של זעדה "סונח" וhabek והצפורים עושים את שלחתם, ובعود זפן מה הציוד לא יהיה ראוי לשימוש. מרגיז לראות סטודט סטודוב בגינת החבר במשן 8 טיפות דזופות.

ועווד וועוד דברים המרגיזים אותו כאשר עושה זאת אחר ואותו חם מרגיזים כאשר אני עושה זאת.

אולי נחליט כי הרכוואיבנו של רבע המשק ולא של החצרן אלא שלי ושלך, ולכן גם כבן כדאי למצע בזבוז ולהחסוך, כי בסופו של דבר החמ-כוון של כולנו יהיה מוטכם ומוחלת על דעת הכל עם ובלוי בעלי התפקידים.

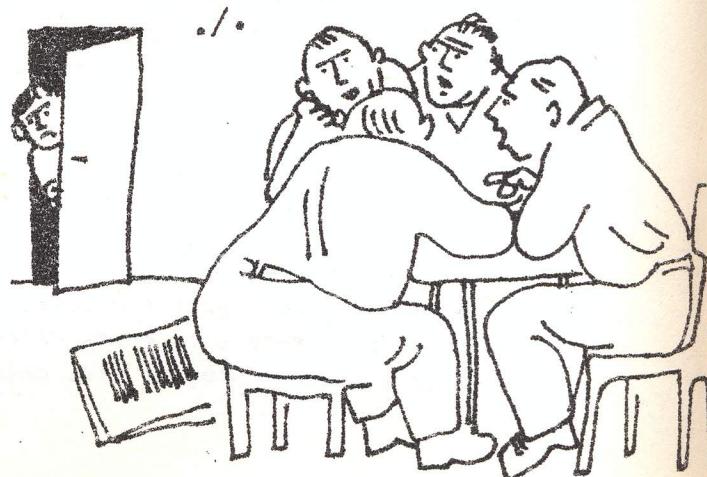
אַיְלָה
לְאַדְלְ-פָאַל

מספר חברים, (בעיקר בעליים חדשים) מדרום צהלה יתארחו אצלנו בערב פטח. החברים אשר אליהם יפנו מטעם הרועה הפוליטית, מחבקים להדריכם במקש לפניהם ליל הסדר, ולא הרבה אותן בליל הסדר.

תודה פרט
הועצה הפוליטית.

מזכירה לכל הבוגרים בדבר, כי חדר הקריאה מיועד לקריאאת ולא לשיבות. – לפי החלטת ספורשת אין לקיים ישיבה בחדר הקראאה, אלא בזמן הטעודון פהווח.

1. מספר הודיעות :

א. יוסף א' לומד בוינגרט ללא פניםיה. הכוונה לאפשר לו להיתחמש באופנו של דוד ש.

מרדי ר. מדוע אין זה מופיע אצל ועדת היחסות ?
ויצו - מודה, שבאה.

2. ויצו - מציע לדוחות את היחסות של דוד שמחוני לשנה. לאחר ויט סיכון
שיפחח קורס לחם במדרשת החקלאית.

הצבעה: بعد - 31 נגד - 0

3. ויצו - מביא לדין באופן פרינציפיוני, האם לשולח חבר לקורס רכזי טק. (לא מדובר באופןשמי). והכוונה שאם הדבר יצא לפועל לשולח אותו למינה.

צבי ר. מציע לשולח אדם לרוחבות, לאחר והרמה שם גבוה יותר.

מרדי ר. הבעייה הוועדה בזאת היחסות, והוא על הפרך. רוב הקיבוגים שלוחים למדרשת
ובם אנו יכולים בשלהזזה להשתמש באותו ביתה.

פוטי - אין תיכנון כח אדם. ברגע שרוצים לבחור אדם לפקיד מרכז, נקלים בעיה
הכח שייבצע זאת - לכן יש לדאוג ולשלוח בהקדם אנשים לקורסים, במידה ונרצה
לשולח לרוחבות יש לדון בזה גם כן.

צבי ר. יתיחס באזרה רצינית לבחירת האדם ברגע שידובר בזאת קונקרטיבית.
אוריאל אין לערבב בדברים. כולם מישתמשים במידשת. הנושאים בתוי הספר אינם
חמיד זחים. נצטרך להחליט עכשו אם לשולח או לא.
מציע להצביע באופן אחד ממשמעי.

הצבעה: بعد - 51 נגד - 0

4. ויצו - המגמה לשולח אדם לקורס לגיזירות מידת והוא יצטרך. הכוונה להצביע
באופן כללי. המזכירות מחייבת.

הצבעה: بعد - 48 נגד - 0

5. ויצו - הגיעו למזכירות הצעה לבנות מגרש טניס. המזכירות מציעה לחתם את הבספ' לגזבר
ולא לקבוע מטרות מוגדרות.

דוד ש. פנה אל ויצו להקמת מגרש טניס אשר יטמש בעיקר את החברים המבוגרים.
המثير 15,000 ל. יש אפשרות לקבל הלואה מהתאחדות הספורט.

משה ב.ד. מנגד בכל חוקף. יש לנו מספיק ציוד והוא לא מנוצל כראוי.
אוריאל היהת תקופה שאפשר היה להקים זאת - ויש מקומות שניצלו אותו. מדובר באותו עצמי.

דני מטעער שהדבר הגיע רק עכשו. יש צורך לשפר את המגרש, היה וועלם לligeה
לאומית. מחייב את הצעה.

הדבר לא נידון בועדת הספורט. הגיעו למסקנה שזה לא שימושי. אפשר לנצל את
המגרש הקיים. מעדייף חדר החדרות.

מנגד להצעה המימونة. ועדת הספורט חייבת להגיש תוכנית, אז לדון בדבר -
שאלן.

ובסוף יחולט הקיבוץ על תוכנית כוללית.
יעקב ת. חוזר על דבריו של גיטה. כל התקעות כספי הכספיים דינם כדיין השקעות רגילות.

הצבעה: بعد - 31 נגד - 0

6. פוטי: מביא לדין את נושא רכישת צעוזעים. רוצה להביא לאישור הצעה פחות או יותר חרשה.
מדובר על 2 ימים בשנה לרשות הסידור. מדובר על צעוזעים לילדים יותר מבוגרים, כגון
סרגל חישוב, תקליטים, שק טנה. מנגד לפירぞות שאין משרותם את האיזבו.

סכום יומם עבודה. הצעת המזכירות - 20 ל. וחברים - 25 ל.

בולה נ. דבריו של פוטי נותנים את החשובה לחברים אשר אינם יכולים להסתדר עם התקציב.

הדבר השנה מאחר והילדים גדלו - אכן אין להפריד את הצעוצים לצרכים אחרים.

אין אני רואה פירצה שבסגרה טלית מזכירות בחיבור.

חוור על דברי בלהה.

דורש יומם עבודה מעשי שלא יקופח אף אחד. משוחם על ו. חינוך שלא דואג לצרכים של

הילדים - לגבי טיפולים - הדבר אמר לגבי שן.

האם יטחנוך לצעוצים?

ילד בגיל מסוים יכול לחת ביום - הכוונה לגבי שן.

סקי שנה ישנים. זה אחד המפעלים היפים של ייחיאל. סוען שי' להמשיך בארגון משוחף לרכישת

ציבור למוסד. המוסד לא הגיע למסקנה שיתופו בממצאים לרכיבת ציוד חורב. יש במוסד סרגלי

חישוב, אשר טוב לנקודות במטרה לשימוש לאחר המוסד.

הצבעה היא קליטת ולא על התמורה! **הצבעה:** بعد - 51 נגד - 3

הצבעה, גובה יומם עבודה بعد - 20 ל. 4 חברים

بعد שמרכו המשק והנהלת החברונות יקבעו - 27.

גם רוקדים יכולים להשתמש בהצעה ועדת החברים.

יש אפשרות לתהר לחבר להשתמש בדואר כרכונו. דואר רגיל יוביל ע"י בת עמי. דואר אויר

יקבלו מאבא שוגר. החברים צריכים להשתמש באיגרת מאחר והבדלי המחרירים די גדולים.

מחנד לאנזרה על כתיבת מכתבים.

פוטי.

יחאל.

הצבעה بعد החלטה חדידה بعد - 33 נגד - 1

29.3.69

ויצו: ברוך ברין הלך והסתדר בעבודה בארץ וمبرך את הקבוץ לטלום.

השלומות: מרדכי - המודבר בחודש בגרות למסימי כיתה י"ב. ההחלטה היא לאפשר להם לעתה את הצדים

העיקריים במסגרת הזמן שבין סיום שנת הלמודים ולבין תקופת התגייסות.

ביה הספר האיזורי מתכוון השנה לארגון זאת באורה רציני. - אנו מצדנו מציעים שכל חבר גומר

מוסד אם יפנה ענה בחיבור. המוסד החליט לא לטפל בזאת אלא הקבוצים. הקרייטריוון שלנו ציריך

להיות לחת אפשרות למי שפונה לעשות בגרות - לאחר התיעוזה עם מחנכיו ומוריו וקבלת חטובה

הערכתה חיובית - שלפונה יש סיכוי להצלחה בך. - "כך רצינו אנו ועדת החלטות להחלטת". אך

בינתיים ננסה לחמונת ועדת החלטות האיזורי, שטאפר תקופת נסיוון מסויימת להכנות לקראת

הבגרות וזאת עד גבול מסויים של זמן. אם יחבר שיש לחבר זה סיכוי להציג לבגרות ימישר -

ולא יהיה עליו להפסיק. לדעתנו ציריך לקבל את עקרונות בה"ס האיזורי בכללותם.

מרים ג. שואלה האם דברים אלה מתחווים עם מוסדות התמורה? **מרדי:** הכל מוחואם.

חוות גולדשטיין שואלה: האם ידוע ש 80 יומם מזcouם, מספיקם לנערים להציג לבחינות?

מרדי: יש כבר נסיון ואומרים זהה מספיק.

אלק: מבקש לפרט את החלטות התמורה בנדוון. - 4 מקצועות הנ: מתמטיקה, חנ"ך, ספרות ולשון

ואנגלית

פרדקה: משותמת שאין דנים פעם באופק עקרוני ורציני בביטחון הבוגרות ולא להסתפק בקבלת החלטת דעות

מכוניות שמאיצים לנו. - אני חוותה שכל נער בן 18 זכותו לדרוש אפשרות לנסוח להציג לבחינות

בגרות. - מציעה, לא לעמוד בבחינות של 4 המקצועות המוצעות בה"ס בחדשה. אלא ב- $\frac{1}{2}$ בלבד -

במסגרת ה 80 יומם מזcouם. משזו מבחינה הזמן יקבלו באבא והייחר לאחר הצבעה. זאת מציעה

פרדקה לדריש מביה"ס של חדשה.

"אני בדעה של פרדקה". ארין פעם להפסיק עם המצב של עיטה שקר בנפשנו,קשר לכוכן הלמורים

במסגרת המוסד לקרה בגרות. - בנווגע ל-י"ב השנה"בלח"ב" אין מה לעשות - אל להבא ציריך החל

כיתה י', להחייב להכין אותו - ועד למחר המוסד אפשר להציג למחר באנגלית, בלטזון ואך באורה

חלקי במתמטיקה.

אם בא נער לטאול - אנו נגיד לו אם יש לו סיוכוים, או שיש לו סיוכוים אם יעשה ממש גדול

במשך הקיץ - ולפי זה יחייב הנער עצמו, אם לכלת לבחינות או לא. ובתיקר, כמובן, מדובר

בשניים שלושה המקצועות העיקריים לבוגרים: מתמטיקה, אנגלית ובמידה מסוימת לשון.

אלק:

יאיר בסן:

לפני שנה היה לנו נסיוון מצומצם בלבד, והנערדים נכשלו, כיונן שלא היה גם כל סיכוי להצלחה. ומדוע לשמר על פרופורציות סבירות גם להבא.

ויצו: הקיבוץ צריך באורח תיאורטי לאפשר לכל גרען תוך התיעוצרות עם המורדים, לגעת לבחינות. بعد דעת הוועדה 52 נגד אף אחד.

הצבעה: מי بعد הצעה הוועדה להעדר קשוריהם לעקרונות ביה"ס בחדרה? بعد מצביעים 31 נגד אין.

ביחס לבחינות: ההצעה ל- 4 בחינות - ואזרות יותר בתיקנות עם ר. החתומות: بعد 40 נגד אין.

מדרכי: נעמיד לדיוון את השאלה, מה יהיה מסלול ההשתלמות של הנערדים שאינם מקבלים לצבאי.

בית החירות מציע לשוחח עם חייה ב.ד. לחו"ל להשתלמות.

ויצו: הכוונה להשתלמות בחימיה במסגרת המעבדה, לחודשיים לאחר מכן אנו בקשרי ידע.

מצביעים: بعد החתומות 52 נגד אף אחד.

ויצו: בגין הריק פנה בדבר שלחמתם הושע נחר לטרפה ולנצל כרטיסים הו"ח משרד החקלאות, לסירור לימודי שם.

המציאות חושבת שצורך לנצל את הקרים. כן הבחרנו ליהושע שנסיעה זו תיחשב באחוז מסויים

לנסיעת לחו"ל. יהושע לך זאת בחשבון - לאחר שבר את הדבר בסע ועדת החברים. המדובר

בנסיעת לטיש שלושה שבאותות.

מצביעים: بعد 56 נגד אף אחד.

מהאולפן: רוצים להשאר לטיש שלושה חודשיים: לינדה, פט, יעקב. מצביעים بعد 46 נגד אין.

בקורנו בירושלים.

ביום השני היינו בהר הרצל, בקרנו במווזאון ובכבר

הרצל ובשטוח של קורבנות מלחמת שנות הימים. אחרי

זה היינו ביד-ושם. מסודר שם יפה מאד, אבל זה

מחיד. כל החמוןנות והמייסכמים המצוויים טעם מהשואה.

אחרי הצהרים טילנו במרכז העיר - ולפניהם ערב

הלבנו לבית הכנסת איטליה. קוטסיו יפים מאד,

הראו לנו אוסף של ארונות קודש מאיטליה. אחרי

זה חזינו בחפילת קבלת השבה. בערב היינו אצל

משה שטגליץ, כדי לראות איך הוא עושה בביתו

קידוש.

ביום שבת בקרנו במווזאון ישראל. מסודר שם מאד

יפה. המוצגים מעניינים מאד. החלנו את הסিור

באגם האס הקדמון וכרכרנו לכל האגפים -

מטבעות - תלבותות - בחיי הכנסת - כלים וכו'.

כאשר רצינו לאצת היה גשם חזק מאד. הגיענו לאכ-

סניה רטובים שקשה לחאר.

ביום ראשון בקרנו בכנסת - היה מעניין מאד. אבל

גם זה היה בין גשם לגשם. - וזוהי הסיבה

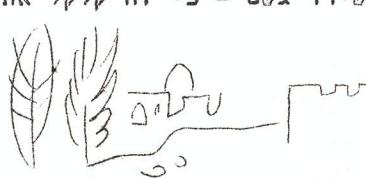
שהזדנו יותר מוקדם. הורינו בודאי שמהו על

שובנו מהיר אבל לא אנחנו.

מה שהטפכנו לראות היה מעניין, אבל באמת חבל

שירד גשם - כי זה קלקל את הכל.

קבוצת שחך.

מטרה בקורסנו בירושלים הייתה: להכיר ולראות את העיר ירושלים.

ביום הראשון לטולנו היינו מבנוזר בית-גן מל, ובמצבת

נתיב הלהי, בנס-הרים וביתר. הכוונה היה להגיע ליד

קנדיז, אולם בדרך קרה פגץ' והגענו בדרך עפר שבין

בית לחם וביתר. את הפגץ' בഗלגל תיכון - והיינו

צריכים לחזור. כאשר הטובבנו טעם האוטו

בגלאן הקדמי, בהחללה - בכוחות משוחפים ניצנו

להוציאו - אולם אדמת הטיט שהיתה בקום לא אפשרה

לנו זאת, אלא שקענו עוד ועוד. החלנו לנסות להרים

את הגלאן עם ז'ק, אבל גם זה לא עזר והוספנו לשקווע.

או יעקב ויהושע (המורה ממעברות) יצאו לכיוון בית-

ג'לא להזעיק עזרה מהמטירה.

לאחר שעתיים וחצי של דמיים שונים ומשונים, כ-

דוגמת "אל-פתח" . . . נראה באופק ג'יפ צבאי, ובבו

שלוחה חילים חמוצים - וכן לא חסר בג'יפ מכשיר

אלחות. הסתבר שהחילאים קבלו פקודה לאחדר אותו.

בקיצור הלכו שם המון בדיחות - ואת המזודות

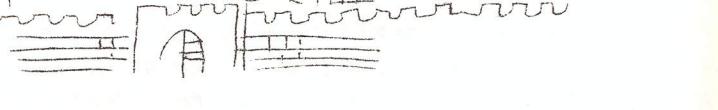
העמסו על ג'יפ - ואני החלנו ללחכ בין טיפה

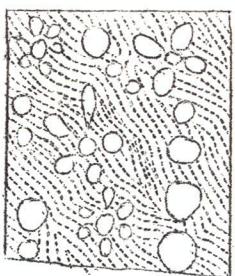
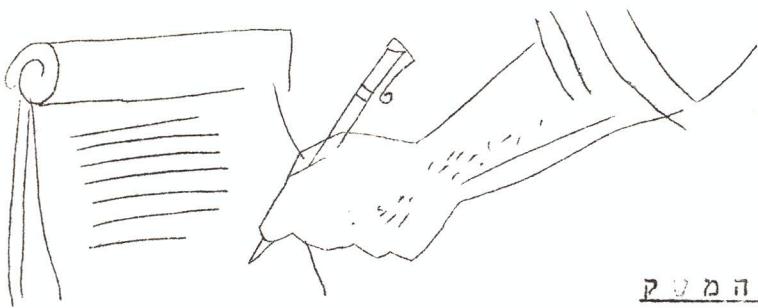
לטיפה במשך 20 דקות הלבנו 3 ק"מ בעליה - הגיענו

לבית ג'לא שבוקים למגרי - ומשם לקחו אותנו לבסיס

של צה"ל - והופ לביה-וגן. זה היה בקיצור ביום

הראשון.

מִפְנָקְסָוָן אֶל רַכֵּץ הַמִּשְׁקָה

ואם יהיה צורך – אפשר גם להרחביה. אני מקווה שיכבדו את חוק החנועה וואז לא יהיה צורך ב"רישום נקודות" ומכאן אל שאר השכנים ושותפים, קיימים לנו. יחד עם זאת הנני רואה בכך חובה כל בעלי דבר הנקרא "יחסים אונוש". בקורס לרכיבי משק הייתיomid **absen** מני השיעורדים האלו, פשוט נסעה היהות **"ביבתינו"** הוא העתון הטוב ביותר ביזור (בקיבוצנו) יש לעשות זאת על גבי העתון הזה – בראש וראשונה.

בערו מספר שנים מועטות יחסית מאז עזבתי את החפקיד זהה ולא קל היה לחשד על פני התקופה הזאת ולמצוא חומר רב מהתקופה שעברה. אי אלה דפוסים השתנו ואינני יודע עדין מה יתחדש ובאיזה תקופה הדברים בפרק זמן הבא – בלילה, מעל פני השטח, נראים הדברים מוסדרים – כאשר שליטה אנטומולוגית נוראה, ועל ענפים טובים ומוסדרים מנהלים את עסקיהם טוב ורך מהר מאד.

ולבטוף לעיקר .

על מרכז המשק להשתלב בחמונה, לנשות לכוזן ולרכז נקווה כי נצליח בכך – כי זה תלוי בשני הצדדים. במסגרת העברת החפקיד ישבנו יחד עם פוקס עם כל הענפים ומרבית בעלי החפקידים. אלו שעדין לא ואם לעסוק עוד בדברים ט"מ"סביב" לחפקיד, עלי להציג הגיעות חורם קיבלו בינהיים את מכתבי הקולקטיבי רמו מיצים לתוואי העבודה, כלומר "מקום העבודה" "לכל בו אני מבטיח להם להפגש בקרוב. העבודה" "ונפני עזר".

באשר לראzon, הנני מאוכזב למדרי – חדרו של רכז המשק להגיש חכמיותיהם לעבודה.

המשותף למזכיר ועד כה גם לרץ האולפן, נראה, אם להתbeta بعدינותו, לא הולם את הזמן" וולא יהס למקובל אצלו בחפקידים המקבילים והמקובלים ברוב המשקים. ובכוננותי להלחם, יחד עם שותפי בצריף, להטבת תנאי הקיבוץ. – המשך יבוא.

העבודה, זאת לגבי כמות ואיכות גם יחד. נקווה שנחבר פירות וריכוז חכמת ההשלחות הזוגש לחברים אחרים גמר הדינוגים בזאת המשק.

"כלី העבודה" של רכז המשק, האופניים והמכוניות הם השבוע ישבנו ישיבה ראשונה (אחרי הפטקה ארכוה) בזאת שווה. בראשון אני שותף עם שלושת הבנים שלוי זכויות הבעודית היא לנקותם ולדאוג וחיקונם, ואני הכל בסדר אני יכול להשמש בהם כאשר הם פנוים. זה יכול להיות יותר ווחר גרווע ואל לנו להתייחס. וכאש ריבים הרבה יותר. אבל זכותי מובטח לי חמיד, במלואו. אפשר להאמין ולקיים לטוב.

בזקודה זאת אני מקווה שהזמן יעשה את שלו וגם זה יעבור.

"ונפני העזר" של רכז המשק הם בעצם כל הפעילים שאטם הוא בא במגע. אבל העיקרי והחשוב בכלם היא הנהלה החבוננות – בלעדיהם הוא מגש באפילה. היהות ואנו באמת לפחות יסוד למשברים קטנים, אבל אם נעשה מאמץ נယbor את תקופת המעבר בין אולפן אחד לשכנות, "בבית משותף" (בצריף) אני אופת ליחסים הטוביים והדוקים ביותר. הבעייה ידועה והשאלה היא כיצד לקבל את מירב האינפורמציה הטריה ביזור. על נרדן ביחיד – נחיה ונראה.

דרך אגב, לעובדי האולפן علينا לאחל הצלחה, עם אשר לטבן הגדול שלי מירום המטייל צל על חדרי, החשור העברתם למבחן החדש. – נרים כום לקליטה טובה בלאו הכי, אני מציע לו שוחפות כנה, בתנאי של דו-

קיום בכבוד ובתנוועה דו-סיטרטית בדרך רחבה למדרי – ואחרונה – לחיים ולביראות.

אוריאל

עם כניסה לתפקיד הנני חשב כיוון – כמו בעבר – חובה הדוח' לצבור, כאחד היסודות של הדמוקרטיה שלנו. יחד עם זאת הנני רואה בכך חובה כל בעלי החפקידים – ואינני מתחוו לדוח' במקומו. – היהות **"ביבתינו"** הוא העתון הטוב ביותר ביזור (בקיבוצנו) יש לעשות זאת על גבי העתון הזה – בראש וראשונה.

בערו מספר שנים מועטות יחסית מאז עזבתי את החפקיד הזה ולא קל היה לחשד על פני התקופה הזאת ולמצוא חומר רב מהתקופה שעברה. אי אלה דפוסים השתנו ואינני יודע עדין מה יתחדש ובאיזה תקופה הדברים בפרק זמן הבא – בלילה, מעל פני השטח, נראים הדברים מוסדרים – כאשר שליטה אנטומולוגית נוראה, ועל ענפים טובים ומוסדרים מנהלים את עסקיהם טוב ורך מהר מאד.

על מרכז המשק להשתלב בחמונה, לנשות לכוזן ולרכז נקווה כי נצליח בכך – כי זה תלוי בשני הצדדים. במסגרת העברת החפקיד ישבנו יחד עם פוקס עם כל הענפים ומרבית בעלי החפקידים. אלו שעדין לא ואם לעסוק עוד בדברים ט"מ"סביב" לחפקיד, עלי להציג הגיעות חורם קיבלו בינהיים את מכתבי הקולקטיבי רמו מיצים לתוואי העבודה, כלומר "מקום העבודה" "לכל בו אני מבטיח להם להפגש בקרוב. העבודה" "ונפני עזר".

באשר לראzon, הנני מאוכזב למדרי – חדרו של רכז המשק להגיש חכמיותיהם לעבודה.

המשותף למזכיר ועד כה גם לרץ האולפן, נראה, אם להתbeta بعدינותו, לא הולם את הזמן" וולא יהס למקובל אצלו בחפקידים המקבילים והמקובלים ברוב המשקים. ובכוננותי להלחם, יחד עם שותפי בצריף, להטבת תנאי הקיבוץ. – המשך יבוא.

העבודה, זאת לגבי כמות ואיכות גם יחד. נקווה שנחבר פירות וריכוז חכמת ההשלחות הזוגש לחברים אחרים גמר הדינוגים בזאת המשק.

"כלី העבודה" של רכז המשק, האופניים והמכוניות הם השבוע ישבנו ישיבה ראשונה (אחרי הפטקה ארכוה) בזאת שווה. בראשון אני שותף עם שלושת הבנים שלוי זכויות הבעודית היא לנקותם ולדאוג וחיקונם, ואני הכל בסדר אני יכול להשמש בהם כאשר הם פנוים. זה יכול להיות יותר ווחר גרווע ואל לנו להתייחס. וכאש ריבים הרבה יותר. אבל זכותי מובטח לי חמיד, במלואו. אפשר להאמין ולקיים לטוב.

בזקודה זאת אני מקווה שהזמן יעשה את שלו וגם זה יעבור.

"ונפני העזר" של רכז המשק הם בעצם כל הפעילים שאטם הוא בא במגע. אבל העיקרי והחשוב בכלם היא הנהלה החבוננות – בלעדיהם הוא מגש באפילה. היהות ואנו באמת לפחות יסוד למשברים קטנים, אבל אם נעשה מאמץ נယbor את תקופת המעבר בין אולפן אחד לשכנות, "בבית משותף" (בצריף) אני אופת ליחסים הטוביים והדוקים ביותר. הבעייה ידועה והשאלה היא כיצד לקבל את מירב האינפורמציה הטריה ביזור. על נרדן ביחיד – נחיה ונראה.

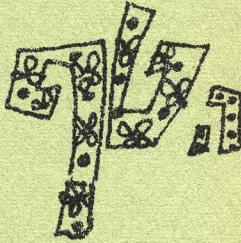
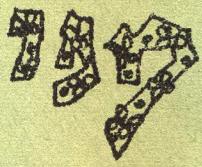
דרך אגב, לעובדי האולפן علينا לאחל הצלחה, עם אשר לטבן הגדול שלי מירום המטייל צל על חדרי, החשור העברתם למבחן החדש. – נרים כום לקליטה טובה בלאו הכי, אני מציע לו שוחפות כנה, בתנאי של דו-

קיום בכבוד ובתנוועה דו-סיטרטית בדרך רחבה למדרי – ואחרונה – לחיים ולביראות.

אָפָּה שְׁתַחַת

אָפָּה שְׁתַחַת

אָרְבָּנוֹן רֹואֶה אֶת הַוּרִין
בְּדָרְכֵנוֹ הַכִּיתָה;
אָרְבָּנוֹן: אֲבָא אַמָּא, לֹא
אָתָּה הוֹלָכִים?
הַוּרִין: לְחִפּשׁ אָוֹתָךְ!
אָרְבָּנוֹן: סָובָב, אֵז מַשְׁיכִּרְוָה!!!

כְּסִירָל לְשִׁמְרוֹת הַטְּבָע
נַחֲבֹקְשׁוּ הַיְלָדִים שְׁלָא
לְהַשְׁחִית פְּרָחִים.
אָוֹרְבָּנוֹן (אֲחָרִי שְׁקָטָפָה פְּרָחִים)
מִסְבִּירָה לְמַטְפָּלָה:
אֶלָּה כָּכָר הַיּוֹ שְׁחוֹטִים!

סּוֹדְדָה מִחְדָּר הַיְלָדִים?

- "הָעָרָב אֲבָא שְׁלִי הִיה כָּמוֹ
יָלֶד קָטָן, כִּי אַמָּא שְׁלִי
כָּל הַזָּמֵן חַרְבָּגָזָה עַלְיוֹ."
- "אֲבָא שְׁלִי הַזָּה חַמִּיד יָלֶד
קָטָן, כִּי אַמָּא חַמִּיד מַחְרֹזָה
עַלְיוֹ."

לְזִכְרָה

בְּרַכְתָּה תְּחִלָּמָה מִגְּדָה

מִמְּלֻפִּים

הָעִלוֹן.

(לְזִבְבָּא נְאָרְבָּנוֹן)

בְּזִיאָן הַלְּימֹודִים, בְּתִיעָתָה מְלָאָשׁ).